

558,

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE

Ministra Spraw Wojskowych, Ministra Skarbu i Ministra b. Dzielnicy Pruskiej do Ustawy Sejmowej z dnia 9 lipca 1920 r. (Dz. U. № 61 z 1920 r., poz. 385) w sprawie uzupełnienia ustawy z dnia 26 marca 1920 r. w przedmiocie nadzwyczajnych dodatków do tymczasowych zasiłków dla inwalidów wojskowych (Dz. U. № 31 z 1920 r., poz. 182).

Na mocy art. 2 ustawy z dnia 9 lipca 1920 r. w sprawie uzupełnienia ustawy z dnia 26 marca 1920 r. w przedmiocie nadzwyczajnego dodatku do tymczasowych zasiłków dla inwalidów wojskowych zarządza się, co następuje:

§ 1. Zasiłki dla objętych wyżej wspomnianą ustawą inwalidów-szeregowych łącznie z nadzwyczajnymi dodatkami według ustawy sejmowej z dnia 26 marca 1920 r. wynoszą miesięcznie:

przy utracie zdolności do zawodu od	15 ⁰ / ₀	do	25 ⁰ / ₀	—	140 Mk.
" " " " " "	"	"	26 ⁰ / ₀	"	200 "
" " " " " "	"	"	41 ⁰ / ₀	"	350 "
" " " " " "	"	"	61 ⁰ / ₀	"	660 "
" " " " " "	"	"	81 ⁰ / ₀	"	1000 "

§ 2. Nadzwyczajne dodatki, wynoszące według art. 1 ustawy sejmowej z dnia 9 lipca 1920 r.

dla inwalidów	V	kategorji	—	40 Mk.
"	"	IV	"	60 "
"	"	III	"	150 "
"	"	II	"	400 "
"	"	I	"	680 "

naależy przyznać tylko inwalidom, będącym w niedostatku.

Ustalone art. 1 ustawy dodatki nadzwyczajne nie mogą być przyznane w szczególności następującym inwalidom:

- a) inwalidom, zajmującym posady państwowe (komunalne),
- b) inwalidom, których przeciętny zarobek dzienny równa się lub przewyższa zarobek dzienny niewykwalifikowanego robotnika w miejscu zamieszkania inwalidy,
- c) inwalidom, przyjętym do zakładu inwalidzkiego, o ile nie posiadają rodziny, znajdującej się bez środków do utrzymania,
- d) inwalidom, posiadającym kapitał w jakiejkolwiek bądź formie, mogący im zapewnić dochód w wysokości, określonej pkt. b,
- e) inwalidom, posiadającym ruchomy lub nieruchomy majątek, z którego dochód równa się, lub przewyższa zarobek niewykwalifikowanego robotnika w miejscu zamieszkania inwalidy, lub który w razie sprzedaży może zapewnić im także utrzymanie.

§ 3. Każdy inwalida, ubiegający się o nadzwyczajny dodatek według ustawy sejmowej z dnia 9 lipca 1920 r. winien dołączyć do podania wypełniony formularz według wzoru do niniejszego §.

Wypełniony i podpisany przez inwalidę formularz winien być poświadczony przez właściwy Urząd gminny i Urząd Parafjalny (Wyznanłowy).

Wraz z formularzem składa inwalida przynależnej Ekspozyturze Sekcji Opieki podanie o przyznanie nadzwyczajnego dodatku.

§ 4. Inwalidzi, którzy nie odpowiedzą warunkom, wymienionym w § 2 niniejszego rozporządzenia, pobierają nadal zasiłki, unormowane rozkazem Ministerstwa Spraw Wojskowych № 585 (Dz. r. w. № 17/1919), oraz nadzwyczajny dodatek według ustawy sejmowej z dnia 26 marca 1920 r. (Dz. U. № 31, poz. 182), o ile inne przepisy tego nie wykluczają.

§ 5. Nadzwyczajne dodatki do zasiłków inwalidzkich, unormowane Ustawą Sejmową z dnia 9 lipca 1920 r. przyznają i wypłacają Okręgowe Ekspozytury Sekcji Opieki, tudzież Generalne Ekspozytury w podległych sobie okręgach terytorjalnych.

§ 6. W wypadkach reklamacji na decyzję Okręgowych Ekspozytur Sekcji Opieki instancją odwoławczą są Generalne Ekspozytury, od których decyzji odwołać się można do Ministerstwa Spraw Wojskowych.

§ 7. Jeżeli uprawniony do poboru niniejszego dodatku inwalida zmarł przed pobraniem tegoż, należy zaległe raty nadzwyczajnego dodatku wypłacić na żądanie pozostałym najbliższym członkom rodziny.

§ 8. Sprawa podwyższenia rent inwalidów wojskowych na obszarze b. Dzielnicy Pruskiej zostanie unormowana osobnym rozporządzeniem.

§ 9. Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z ważnością wstecz od 1 lipca 1920 r.

Warszawa, dnia 23 sierpnia 1920 r.

Minister Spraw Wojskowych:

Sosnkowski

Minister Skarbu:

w z. Weinfeld

Minister b. Dzielnicy Pruskiej:

W. Kucharski

(Str. 1-sza).

Wzór do § 3.

F O R M U L A R Z

do rozporządzenia wykonawczego Ministra Spraw Wojskowych, Ministra Skarbu i Ministra b. Dzielnicy Pruskiej z dnia 23 sierpnia 1920 r. (Dz. Ust. № 83, poz. 558) w sprawie ustawy z dnia 9 lipca 1920 r. (Dz. Ust. № 61, poz. 385).

1. Imię i nazwisko inwalidy:
2. №, data i miejsce wydania książki inwalidzkiej:
3. Miejsce zamieszkania:
4. Zawód lub zatrudnienie:
5. Czy oddaje się obecnie jakimkolwiek zajęciom zarobkowym i jakim?
6. Wysokość przeciętnego zarobku dziennego, względnie płacy miesięcznej:
7. Czy posiada kapitał, majątek ruchomy lub nieruchomy i jaki?
8. Wysokość ogólnych dochodów (‰) miesięcznych, względnie rocznych:
9. Ilość członków rodziny, ich imiona i wiek:
10. Kto z członków rodziny oddaje się zajęciom zarobkowym i ile zarabia?
11. Czy inwalida przebywa w zakładzie inwalidzkim i jakim?

Deklaracja inwalidy:

Niniejszem zeznaję, że podane przezemnie okoliczności są zgodne z prawdą. Zdaję sobie sprawę z tego, że w razie ujawnienia fałszywie podanych przezemnie informacji będę pociągnięty do odpowiedzialności sądowo-karnej.

..... dnia 192 r.

Niniejsze zeznanie poświadczam:

1. Podpis i pieczęć naczelnika gminy (magistratu):
..... (data)
2. Podpis i pieczęć Urzędu Parafjalnego (Wyznaniowego):
..... (data)

Podpis inwalidy:

(Str. 2-ga).

Objaśnienia:

1. Rubryki należy wypełnić atramentem, jasno, zrozumiale, czytelnie i bez poprawek. Formularz nieodpowiadający tym wymogom, nie będzie brany pod uwagę.
2. Za inwalidę niewłasnowolnego podpisuje formularz jego prawny opiekun.
3. Inwalida niepiśmienny kładzie na formularzu odcisk dużego palca w obecności 2 świadków, którzy kładą swój podpis.
4. W rubryce 8 należy podać tylko i nie żony, tudzież imiona i wiek dzieci, które nie ukończyły 15 roku życia, względnie — jeśli uczęszczają do szkoły — 18 roku życia.

559.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Spraw Wewnętrznych

w przedmiocie uregulowania ruchu publicznego.

Uchylając rozporządzenie moje z dnia 9 sierpnia r. b. № 72 poz. 495 Dz. Ustaw Rz. P., na wniosek Gubernatora Wojskowego m. st. Warszawy i okolic, na mocy rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych Dz. Ust. № 66 poz. 448 r. 1920 i na mocy art. 2 punktu f ustawy z dnia 25 lipca 1919 r. w przedmiocie zapewnienia bezpieczeństwa Państwa i utrzymania porządku publicznego w czasie wojny (Dz. Pr. № 61 poz. 364), zarządzam co następuje:

Art. 1. Ruch publiczny na ulicach m. st. Warszawy od godziny 12 w nocy do godziny 4 rano jest wzbroniony.

Art. 2. Winni przekroczenia rozporządzenia niniejszego będą karani w drodze administracyjnej aresztem na czas do 3 miesięcy lub grzywną do 3000 marek.

Art. 3. Rozporządzenie niniejsze obowiązuje od dnia ogłoszenia.

Warszawa, dn. 26 sierpnia 1920 r.

Minister Spraw Wewnętrznych:
w z. *Kuczyński*

SPROSTOWANIE.

W № 70 w ustawie o wykonaniu reformy rolnej na str. 1230 w art. 2 w wierszu pierwszym zamiast liczby „18” należy wstawić l. „8”.

W № 70 w ustawie o wykonaniu reformy rolnej na str. 1231 w art. 4, ustęp drugi zamiast art. „11. 1 — 8” ma być art. 1. l. 1—8.